

Előfizetési árak:

Kész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy hóra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

viassa nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Leszerelés.

Pécs, 1901. május 17.

Tíz nappal ezelőtt, május 7-ki számunkban Tisza Kálmán az összeférhetlenségi javaslat ellen nagy garral bejelentett akciójáról elmélkedvén, annak a véleményünknek adtunk kifejezést, hogy a kilépéssel való fenyegetés célja nem más, mint elriasztani a kormányt a kabinetkérdés fölvetésétől, miha nem sikerül, bekövetkezik Tiszák részéről az általános leszerelés. A pártkérdés fölvetése esetén — így fejeztük be idézett cikkünket — az egész fronde vissza fog bujni odujába, sőt még az öreg ágyu is le fogja tagadni, hogy olyan nagyot szolt; mert *ég és föld összeomolhat, de az nem történhetik meg, hogy a Tisza-klika emberei olyasmit cselekedjenek, ami őket az akol elbagyására kényszerítené.*

Nos a következés szóról-szóra igazolta föltevésünket, mert Tisza Kálmán a kabinetkérdés fölvetése után még a pártkörben sem hozakodott elő módosításaival, hanem azok előterjesztését fiára, Tisza Istvánra bizta, akinek a módosítások érvényesítése --- a pártkörben tegnapelőtt tett beismerése szerint — csak igen korlátolt mértékben sikerült. Ily körülmények között, bár *a javaslat elfogadását szerencsétlenségnek tartja*, kijelentette Tisza István, hogy a javaslatot harmadszori olvasásban is *meg fogja szavazni s csak a párt által elfogadott módosítások előterjesztésére fog a Házban szorítkozni.*

Megtörtént tehát, a mit előre megjósoltunk, de azért korántsem tartunk igényt holmi prófétai nimbusra, mert ehhez a jósláshoz nem volt szükség egyébre, mint a Tisza-féle önző hatalmi politika ismeretére, amit pedig Magyarországon minden józanul gondolkozó embernek megismerni — sajnos — elég bő alkalma volt. Ugy tanulta megismerni az ország a Tiszákat, mint a kiknek közéleti szereplését a hatalom birtokának a saját és hozzátartozóik javára való kihasználása vezéreszme gyanánt uralja; ezzel a vezéreszmével pedig merőben ellenkezik, hogy ők a hatalom tényleges birtokosaival nyíltan szembeszálljanak akkor, ha ezt nem tehetik azzal a biztos kilátással, hogy a hatalomért való versengésben ők maradnak a győztesek.

Hát a mostani versengésben erre semmi kilátásuk nem lehetett s azért fújták meg az egész vonalon a takarodót, mint ezt Tisza István a tegnapelőtti pártértekezleten szokatlan nyíltsággal ki is jelentette, mikor a küzdelem leszerelését s a pártban való további megmaradását azzal okolta meg, hogy a párttól való elszakadás semmi esetre sem jelentette volna annak az ügynek a diadalát, a melyet ő képvisel. Ime a tipikus Tisza-politika a maga egész visszataszító meztelenségében! A javaslat elfogadását szerencsétlenségnek tartja, de azért nemcsak nem folytatja ellene a meggyőződése által sugallt küzdelmet, sőt a szavazatával maga is siet előmozdítani a szerencsétlenséget, csupán csak azért, mert azt látja, hogy küzdelme nem biztosítja számára a diadalt és őt annak a pártnak elhagyására kényszerítené, a mely a hatalmat kezében tartja. A politikai erkölcstelenség iskolája ez, a mely megmetyelete egész közéletünket annak a hamis tannak kultiválásával, hogy a közéleti szereplésben a meggyőződés csak alárendelt szerepet játszik és csak akkor érvényesítendő, ha azt a pillanatnyi siker biztos kilátása kecsegteti; ellenben föltétlenül cserben kell hagyni a meggyőződést s az ezzel ellenkező irányzat szolgálatába kell szegődni, mihelyt megszimatoljuk, hogy ez fog diadalt aratni.

Mert a pillanatnyi siker, a diadalban való osztózkodás biztos reménye a fődolog; a meggyőződéshez való szívós ragaszkodás, a küzdelemnek a leveretés után való újra fölvétele mindaddig, míg a meggyőződés érvényesülését vagy kikényszeríti, vagy végkép ki nem merül a küzdő: ez a Tisza-féle politikai kátéban az „ostoba“ jelzővel van megbélyegezve.

A haza iránt tartozó kötelessége minden közéleti szereplőnek küzdeni bátran és lankadatlanul meggyőződésének érvényesítéséért s nem csüggedni a küzdelemben, ha erre a viszonyok a jelenben kedvezőtlenek, hanem a jövő nagy céljait kitűzni annak érvényre juttatását. Tisza István is hangoztatta a jövő nagy céljait, de egészen ellenkező értelemben, mert ő éppen meggyőződésének föláldozását okolta meg a jövő nagy céljaival.

Mi lehet egy politikus előtt a jövő nagy célja, ha nem a közérdek szempont-

jából vallott meggyőződésének érvényre juttatása? Semmi más mint a saját egyéni érvényesülése, meggyőződésének föláldozása árán is. Ez lebeghetett tehát csak Tisza István szeméi előtt, mikor kijelentette, hogy szemben a jövő nagy céljaival és föladataival úgy érezte, hogy bármennyire fontos is ez e javaslat, a jövőnek feladatai ennél mégis sokkal fontosabbak; azért megsza-
vazza inkább a meggyőződésével ellenkező javaslatot, mintsem kilépjen a pártból s ezzel kockára tegye jövő nagy céljait — a miniszteri tárcát, a mely vágyainak netovábbját képezi; nemcsak a saját mérhetlen hatalmi vágyának kielégíthetése végett, hanem azért is, hogy megjutalmazhassa szekerének hűséges tologatóit.

Ez a nyitja a Tisza-politika természetéből szükségszerűleg bekövetkezett általános leszerelésnek.

Lódijazás és lóverseny.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. május 17.

Vármegyénk két, közgazdasági szempontból lényeges tényezőjének: a Baranyavármegyei Gazdasági Egyesület és a Lótenyésztési Bizottságnak tegnap ünnepnapja volt, melynek délelőttjét a komoly munkának szentelve, lódijazást tartott a szigetikülvárosi gyakorlótérre, míg délután a pécsi m. kir. 8. honvédsereg századsegítségével rendezett lóverseny nem kevésbé fontos tényezőjének ünnepi jellegét kölcsönözött a napnak s most, midőn a tegnapi nap eme két eseményéről kell beszámolnunk, nem tehetjük ezt ama meggyőződésünk kijelentése nélkül, hogy a »Baranyavármegyei Gazdasági Egyesület« a tegnapi napon ismét csálhatatlan bizonyítékát adta annak, hogy a lelken viseli megyei közgazdaságunknak minden téren való emelését, mely célja felé fáradságot nem ismerő, lankadatlan buzgalommal halad.

A gazdasági egyesület tegnapi ünnepéről tudósítók az alábbi részletekben számol be:

(A lódijazás.)

Már a kora reggeli órákban mozgalmas képet nyújtott a szigetikülvárosi gyakorlótér, hol a vidéki gazdák gyors egymásutánban hajtották fel a díjazásra szánt lovakat, melyek között nem egy volt olyan, mely arról tett tanúságot, hogy megyénkben örvendetesen fejlődik a lótenyésztés, bár a közgazdaság emez ága megyénk területén az utóbbi években hanyatlásnak indult. Mégis a már a »Baranyamegyei Gazdasági Egyesület« működési ideje alatt megtartott számos állatvásár s tenyészállat-

Londonból érkeztek. Étkövekkal kirakott arany cigaretta tárcák 100 frtról 600 frtig.

Párisból valódi ezüst tálcák, teáspoharak, kávé és teás servisek, cukor szelencék, asztali állványok, ezüst evőkészletek.

Chaux de Fonds, Genf és Neuchâtel-

ből érkeztek a legjobb és legmegbízhatóbb arany és ezüst verseny órák, chronográfhok 20 frttól 50 frtig, továbbá a legfinomabb önmagától ütő és ismétlő 18 karátos

arany uri órák 130 frttól 800 frtig kaphatók:

Schönwald Imrénél
PÉCSÉTT.

díjazás új lelkesedést öntve a gazdába s új érdeklődést kelteve, hatalmas lendületet adott a lótenyésztés felvirágzásának.

Reggeli nyolc óraker jelent meg a bizottság, melyben a következők vettek részt: Gróf Szapáry Péter miniszteri osztálytanácsos, mint a m. kir. földművelésügyi miniszter képviselője, Jesszensky Tódor földbirtokos, Benyovszky Manó, Ország Lajos, a gazdasági egyesület elnöke, Szeifritz István kanonok. Mándy Béla földbirtokos, Mikes József urad.

bérlő, Molnár János földbirtokos, mint jegyző Vadnay Jenő vármegyei aljegyző, a méntelep parancsnoksága részéről Ilgner Károly cs. és kir. méneskari százados és Hubka Vencel katonai főállatorvos.

Ott láttuk még báró Fejérváry Imre dr. főispánt, Tormay Károly alispánt, Vaniss Sándor központi járási főszolgabíró és Miksik Ákos állami főállatorvost.

Felhajtásra került összesen ötven darab anyakanca szopócsikóval, huszonegy darab hároméves kancacsikó és harmincegy darab két éves kancacsikó.

A díjazás a jury bírálata alapján csoportonként a következő sorrendben történt:

I. A szopócsikóval felhajtott anyakancákért díjakat nyertek: Mérey Mihály csonkamindszenti lakos öt darab tizkoronás aranyat, Pintér János kisteleki gazda négy darab tizkoronás aranyat, Trischler János németbolyi lakos négy darab tizkoronás aranyat, Gut Ádám, König Konrad németbolyi, Vörös Lőrinc csonkamindszenti és Tóth Zsigmond szentiváni lakosok három-három darab tizkoronás aranyat; Schneider József németbolyi, Iván János szent-gáli, Vric József sásdi, ifj. Nyaka Ferenc szent-iváni, Bódic Tamás gerdei és Vég Ferenc két-két tizkoronás aranyat. Egy-egy tizkoronás arannyal díjaztattak: Matók János kisasszonyfai, Szabó János kisteleki, Varga Sándor kisteleki, Simon Máté keői, Vég József sumonyi, Molnár Dávid kémesi, Vörös Lőrinc csonkamindszenti, Kondis Mihály kisteleki és Véber Miklós németbolyi lakosok.

II. A három éves kancacsikók csoportjában felhajtott lovaikért díjakat nyertek: Vég Ferenc szent dienesi, Kis Havas Vince ugyanottani, Werner József németbolyi, Kovács Mihály kisteleki, Szabó Imre váznoki, Kis Nyaka József szentiváni, Tóth János szentgáli, Pets

József kiskozári és Borbás József mislenyi lakosok.

III. A két éves kancacsikók csoportjában csak három díjazásra érdemes lovat talált a bizottság. Itt Demhardt János németbolyi, Varga József szentiváni, Pintér István kiskozári gazdák lovai díjaztattak.

Délután félegy óráig tartott a lódíjazás és a díjak kiosztása, mely után nyomban, háromnegyed egy óraker, megtartották a mezei gazdák lófuttatását, mely a délelőtről, a trikor megtartása tervezve volt, elmaradt.

A mezei gazdák lófuttatására ötven neveztek s ezek közül elsőnek: Rugási József, szentgáli lakos érkezett be (díja tiz darab tizkoronás arany), másodiknak Kussér György, szentmártoni gazda (díja hat darab tizkoronás arany), míg a harmadik díjat, (4 darab tizkoronás aranyat) Iván János, szentgáli lakos nyerte el.

(A lóverseny.)

Már a kora délelőtti órákban esővel fenyegettek a Mecsek felől sötétben tornyosuló felhők, de a déli órákban kitisztult a láthatár s a lóverseny kezdetén derült, tiszta égről tűztek alá a meleg tavaszi napsugarak, melyek szeliden vonták be csillogó aureolájukkal azt a pompás, festői képet, melyet a lóversenyter nyújtott, hol társadalmunk előkelő hölgyei pompás, világos tavaszi toaettekben, a verseny ígérkező izgalmaiktól kipirult arccal várták a versenyek kezdetét s a tavaszi toaettek világos színeibe diszkrét marcialissággal gyűltek bele a mi daliás huszáraink csillogó attilái, melyeken szinte szerénykedve húzódott meg a fehér karszallag, a rendezői jelvény, pedig hát őket illette meg legjobban ez a dísz, mert a lóversenynek, a nap ünnepi részének ők voltak tagadhatlan hősei.

A tribünöket s a brier-ülő helyeket a hölgyek sokasága foglalta el, míg az állóhelyeken óriási néptömeg hullámozott, mely elég dolgot adott a rendet tartó huszároknak és a kivonult rendőrségnek egyaránt.

Pontban egy óraker foglalta el a verseny program első száma: a díjlovaglás bíráló bizottsága a jury-páholyt, hol: Eckensberger György ezredes, Moys Elemér főhadnagy, Sárossy László főhadnagy, báró Szegedy Eutsche Sándor és gróf Széchényi Géza jelentek meg, mint bírálók.

A díjlovaglásban részt vettek: Késmárky Bélahadnagy, Waldbauer Henrik százados, Nagy Károly százados, Vásony Béla főhadnagy, Belányi Leó és Madarász Bódog hadnagy. A díjlovaglás első tiszteletdíját: egy remek ezüst tálcát (hölgyek díja) Késmárky Béla hadnagy, a második díjat: egy ezüst serleget: Vásony Béla főhadnagy, a harmadik díjat: egy ezüst cigaretta tárcát Belányi Leó nyerte meg.

Nyomban ezután következett a díjugratás. Bírálók: Eckensberger György ezredes, Moys Elemér főhadnagy, Prónay Sándor főhadnagy, Sárossy László főhadnagy és báró Szegedy Eutsche Sándor.

A díjlovaglásban az első díjat, három ezüst veretű kristály üveget: Havassy Jenő hadnagy, a második díjat, egy aranyozott serleget: Szántó Béla, főhadnagy nyerték el hat résztvevő közül.

Ezután következett a versenynek egy igen érdekes része, a kettős fogatok ügató versenye.

Bíráló bizottság: Bernrieder József, ifj. Brásay Kálmán, id. Jesszensky Ferenc, Somssich Andor, Stankovánssky János.

Időmérők: Lauber Viktor és Fekete Jenő. Távolság: husz kilométer.

Részt vettek a versenyben: Deutsch Jenő, Nádassy Elek, Somssich Miklós, Csapó Dániel, Grósz Sándor, Kammerer Ferenc, Hoyos Miksa gróf. A fogatokat a tulajdonosok hajtották, továbbá részt vett e versenyben még Jesszensky József br. fogata is, hajtotta: ifj. Bernrieder József.

Indított: Mándy Béla. A husz kilométerről előzőnek érkezett be: 43:51 perc menetidővel br. Jesszensky József fogata. Díja: egy nagy ezüst serleg, másodiknak: 47:33 perc menetidővel Csapó Dániel fogata. Díja: egy ezüst kávé készlet. Harmadiknak: 48:28 perc menetidővel Hoyos Miksa gróf. Díja: egy dohányzó készlet.

Tekintettel arra, hogy az ügató verseny másfél órai időt vett igénybe, közben megtartották a műsor hetedik számaként szerepelt futamot, a huszárok vadásversenyét.

Verseny bírák: Lovag Allram Lothár alezredes, lovag Biedermann Rezső, ifj. Brásay Kálmán, Citó Károly százados, Eckensberger György ezredes, báró Fejérváry Imre főispán, Jesszensky Ferenc, Mándy Samu, Or-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Bakancs.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
Írta: Tihanyi Károly.

Sok-sok évvel ezelőtt, mennyire imponált nekem Heine költeménye, mely az „Azrá“-k törzséről regél.

„Kik meghalnak, ha szeretnek . . .“

A rideg való, e mitsem nyújtó világ, könyörgésével, koledálásaival s talpnyalásaival mily pipogya legényekké tünteti föl Heine mythos alakjait. Hogyne!? Hisz belehalnak, ha szeretnek!

Hát az mi, miféle legény az, ki szeret, s kénytelen tovább élni?! Mily szatócsos szerelem lehet az, melynek periferiájában semmi egyéb sincs, mint revolver, kötél, avagy ciankáli?

Hát te egyszemű Heros, a te századodban még nem pipáltak ilyet? Hát te öreg Akiba, tudtál már olyanról, ki nagy szerelmét végig hordozta az argus szemek, az irigyek, a galeottók stációján . . . mint a megváltó? Vagy láttad ezt a keresztjárást az élet e magasztosan nevetséges Golgotháján végig mászni?

Nem. És mégis világgá hajtottad azt a szállóvá vált igét: Semmi új a nap alatt.

Szegény Rabbi, mily rendben lehetett a szénád, mily szépen lehetett vágott dohányod, hogy ilyet mertél mondani. Avagy tán azt

hitted, hogy míg életedben kifordul sarkából ez a sáralkotmány, s így nem lesz olyan atyafi, ki ezért az elhamarkodott izédért felelősségre vonhasson.

Hej Akiba bátyám! eszemben sincs, hogy megbolygassam békédet; nem akarom, hogy sírrodban nem tudom hányszor, a saját tengelyeden mint valami ringli-spil — de, hogy erre nem gondoltál az már mégis . . .

A teremtő, midőn a maradék anyaggal nem tudott mit csinálni, mely az első emberek gyártásából megmaradt, fogta magát és lesöpörte a világűrbe. Igaz, hogy akkor az hihette, no most tabula rasat csinált, de hát ő is csalódott.

Az az agyagtömb, nem hiába érinték isteni kezek — isteni tulajdonságokkal telten — nem marad meg annak, minek belóditották a csillogó nap és holdvilágos átherbe. Szép lett, isteni lett. Termett benne virág illat, fény és árny. Termett benne általában bűnös és öröm. Termett benne szerelem és bánat, élet és halál! Attól fogva öszült meg az öreg Isten; van-e ki ezt csodálja? Hát van-e kiseded és térfia, ifju és aggastyán, szüz és matrona, boldog és bánattól sujtott, ártatlan és bűnös, ki nap-nap után, minden percben minden pillanatban, imában vagy káromlásban ne fordulna hozzád én teremtem? Hát kellett ez neked?

Te remekeltél ugyan az első emberekkel, de miért a világot adtad nekik lahóhelyül? Ez a baj.

Ha magadnál tartod őket, semmi bánat nem érheti azokat, te pedig nem öszültél volna bele; de itt ezen a göröngyös bünte-

kén, ahol nincs a született pólyáson és csendes örületen kívül boldog lélek . . . itt van aztán a hadd el hadd. Egyik vagy on után, a másik csupán kenyér után, a harmadik csak sziv után szalad, küzd, veszekszik, — az ötödik meg arra kéri az Istent, hogy vegyen el tőle mindent — csak a lelke békéjét adja vissza.

Hisz tudod, mily bolondok vannak a világon. Láthatod te örökké élő nagy, hatalmas Ur, hogy mindenki kér, könyörög tőled; de egy sem ad érte cserébe semmit.

Nős, hát én adok neked valamit.

Adok egy embert. Egy olyan embert, ki nem zugolódik kifürkészhetlen akaratom ellen, ki legnagyobb bajában is hű marad hozzád s jobbik eszéhez fordul tanácsért.

Adok egy embert, ki az élet küzdelmeiben, válságos életkérdéseknél kacagott, jóízűet — még a könyei is kicsordultak bizalmat keltő kékes-szürke szeméből — s még hozzád sem fohászodott. Sem nem káromolt téged mint kontárt, sem nem rimázkodott le a feszületről émelgyős szenteskedésével.

Ne hidd Uram, hogy egy félistent mutatok neked; ne gondold, hogy valami Herosz az én emberem; ne gondold, hogy hadvezér vagy mágnás, a kiról beszélek neked.

Az a különös ember, az a mythosbeli alak: cipész.

Ünnep volt-e, vagy egyszerű vasárnap, már nem tudom, de valamire elcsavarogtam, szivem szerint botorkálva a fényesen kimosott, kifésült s kisubickolt halandók között, kiket olyan nagyon meg tudok mosolyogni, — de

szágh Lajos, Percel József, Somssich Andor, báró Szegedy Eutsch Sándor és gróf Széchenyi Géza.

Pályabírók: Anderlik István százados, Hauer Alajos százados, Mándy Béla, Nagy Károly százados, Waldbauer Henrik százados.

Indítók: Madarász Elemér főhadnagy, Tantossy Sándor százados.

Master: Jeszensky Elemér főhadnagy.

Az indult huszárok közül az első díjat: négy arany és tiszteletdíj: Kamerán József huszár, a második díjat: három arany és tiszteletdíj, Garay György huszár, a harmadik díjat, két arany és tiszteletdíj Sütő István huszár, a negyedik díjat: tíz korona és tiszteletdíj Gombár Ferenc járőrvezető, s az ötödik díjat Deutch Soma tiszteletdíját Tóth László őrzető nyerték meg.

Az ügétő versenyről visszatért kocsik beérkezése után, kezdték meg a verseny negyedik számát: az urlovasok akadály versenyét, melyben Belányi Leo hadnagy a saját lován, Sárossy László főhadnagy saját lován, Madarász Bodog hadnagy Mándy Béla lován, Adám Dezső tiszthelyettes saját lován és Puteány István báró hadnagy saját lován vettek részt. A négyezer méter távolság befutása után az első díjat, egy ezüst pálinkás készletet Madarász Bodog hadnagy nyerte el Mándy Béla lován, a második díjat, egy nagy ezüst serleget: Belányi Leo saját lovával.

Ezután az altisztek akadályversenye folyt le, mely főleg arról a pompás iskolázottságról, rettenthetlen bátorságról tett tanúságot, melyre a mi derék huszárainkat nevelik.

Az altisztek akadály versenyének nyertesei: Vice József tizedes, Bence Gyula őrmester, Boros István tizedes, Jani János tizedes és Dani Lajos szakaszvezető.

Rendkívül érdekes s pompásan színes képet nyújtott a versenyprogram következő száma, a somogy megyei vándorfalka társaság vadásversenye, melyben még a budapesti verseny pályának sem volt eddig része.

S midőn a pompás párforce vadászok kosztümjébe öltözött lovasok csoportja, tartitva a résztvevő tisztek egyenruhájának fényével, megjelent a pályában, pusztá láttára is e remek képnek hangos éljenzésben tört ki a közönség.

E versenynél óriási munka jut a kopók-

belülről. Mily fejedelmi alak ilyenkor a sarki boltos feleségestől! Mily látványosság a kövér hentes vasárnapi ruhájában. A kis hivatalnok lakkcipőjében, s a mosónő satin ruhájában. Én persze fürdöm fényükben s csodáljuk vagyok mindenha. De hát jól tudod te hatalmas Úr, hogy mindennek meg lévén a kezdete — végének is kell lennie, hiszen a szomszéd borbély asszisztense is azt éneklé ellenőrizetlen hangjával, hogy: Semmi babám semmi, ugy kell annak lenni; mindenféle szerelemnek vége szokott lenni! Beláthatod mindenható Atyám, hogy a mondott napon beleuntam a sértetésbe, s Noe apánkra gondolván, beléptem egy borozóba, melynek régi jó hírre arról biztosított, hogy azt a korty bort, mit ott kapok — nem érintette gondos kémiai kéz, hanem egyszerű vallásos emberek szűrték a hegy szőlő girizdjairól. Nehány komoly ember tilt az asztalnál, nagy néha egy-egy bölcs mondást reszkirozva a korty előtt, vagy után.

Hozzájuk telepedtem.

Majdnem idyll számba menő genre kép volt. Négy-öt borozó vendég, a beteges korcsmáros, meg annak úde, lányos arcú felesége, ki egy másik asztalnál kötöget, valami Luca harisnyán. Egyszerű borozó helyiség, telve igazsággal, őszinte valósággal. Mily jóleső őszinteség mindenben. A falat valódi mész horítja s nem álnok tapéta; a lámpa igaz világosságot terjeszt, mivel csupán az ember akaratától függ világítása, avagy eloltása — nem mint a légszesz, vagy villanynál, mely akárhányszor a legcsekélyebb bajnál, szeszélynél hirtelen sötétben hagyja az emberiséget. . . . Az

nak is, melyek id. Széchenyi Géza gróf tulajdonai s melyek pompásan állták meg helyüket.

A verseny lefolyása a következő:

A start-olást megelőzőleg, két lovas maga után húzva a földön a »vonszalékot« befutja a pályát. A vonszalék úgy van vegyileg praeparálva, hogy a talajon oly szagot hagy, mintha a területet róka futotta volna be, s a rendkívül éles szimatú kutyák pontosan e nyomon futnak s mindig óriásibb sebességgel, hogy a rókát utolérhessék. A vadásztársaságot képviselő versenyzők a »master«-ral élükön folyton a kutyák nyomában maradnak, míg a »master« félre nem ugrat előlük s sapkája legyintésével nem jelzi a »Halali«-t, vagyis a versenyt.

A tegnap délutáni vadászversenyben mint »master« résztvett Széchenyi Géza gróf; mint versenyzők: Szánthó Béla főhadnagy saját lován, Berzsényi István hadnagy saját lován, Mándy Béla saját lován. Vörös István hadnagy saját lován, Madarász Béla főhadnagy Szakszon Béla főhadnagy lován, ifj. Eckensberger György tüzérhadnagy id. Eckensberger György ezredes lován, Hoyos Miksa gróf saját lován, Tassy Elemér saját lován, Somssich Miklós saját lován, Belányi Béla hadnagy Mándy Béla lován, Brigits Tivadar hadnagy Berzsényi István lován. Nyertesek az első díjra: Belányi Leo hadnagy; a második díjra: Tassy Elemér; a harmadikra: Madarász Béla hadnagy; a negyedikre: Brigits Tivadar; az ötödikre: Eckensberger György.

Ez volt az egyetlen verseny, a melynél egy sajnálatos balesetről kell beszámolnunk. Az egyik akadálynál, ugyanis, a vágató lovasok összetorlódtak s így történt, hogy szinte kiemelték egymást a nyeregből, miközben Széchenyi Géza gróf egyik lovasa, Wolkstein, Vörös István hadnagy és Szánthó Béla főhadnagy elbuktak. A két előbbi nem szenvedett sérülést. Szánthó Béla főhadnagy azonban esés közben fején és jobb arcán oly súlyos zúzódásokat szenvedett, hogy kocsin kellett lakására szállítani. A sérült főhadnagy sebeit Bíró m. kir. honvédezdorvos kötözte be a helyszínén.

A következő versenyszám a bérkocsisok versenye volt, öt kilométer távolságban. E versenyre neveztek a 62., 21., 52. és 53. számú bérkocsisok s mint nyertesek elsőnek a 62-es,

a lámpa kőolajtól nyeri világító erejét. Az asztal valódi tölgyfa asztal s nem utánzott márvány. S az, a ki eléd teszi az italt — az nem azt számítgatja már eleve, hogy mennyi borralalót vasalhat ki belőled. Sőt meg vagyok győződve, hogy akkor, midőn a vendég szájához emeli poharát . . . ő magában azt mondja: egészségére szomszéd uram.

Kellemes idő volt odakünn, bent pedig érezte mindenki, hogy tavasz van, virágkaszító május, — mivelhogy mindenki ajtán kiült a csendes meglepedettség pajzán mosolya. Meghánytuk, vetettük az ország dolgát, belekontárkodtunk még a filozófiába is, sőt Isten bocsáss, még a szocializmusról is regéltünk.

Most aztán Uram, megszólalt az az ember, kit neked ígertem csudának.

Anélkül, hogy valaki arra felkérte volna, őszintén elmondott egyet s mást életéből. Nehány mondása fölkölté figyelmemet. Ah, ha hazánk valamennyi iparosai ily self-made man-ok lennének, kik nem az Istentől várnak mindent, hanem saját erejükben bizva, küzdenek. Kik lépésről-lépésre hódítják meg azt a függetlenséget, melyet a vörös nyakkendő-sők egy rohammal, embertársaik rovására akarnának megkaparintani.

— Lássá uram, még most is nevetek, ha arra gondolok, hogy mennyire meg voltunk löve, mi ketten, kik a pécsi kamarai titkár jóskaratu faradozásainak köszönve a bakancs szállítási részesülést — azon tanakodtunk, hogy hát most már, hogy is fogunk mi annak a bizalomnak megfelelni?!

másodiknak a 21-es s harmadiknak az 52-es számú bérkocsisok érkeztek be.

A verseny utolsó számát az urlovasok sikversenye kétezer méter távolságra. A versenyen Vásony Béla főhadnagy, Sárossy László főhadnagy, Mándy Béla saját lovakon és Madarász Bodog hadnagy Hauer Alajos százados lován vettek részt.

E versenyben az első díjat: egy ezüst szent György lovas szobor, fényezett piedesztálon, Mándy Béla; a második díjat, egy ezüst saskeselyű cronométerrel, Vásony Béla főhadnagy nyerték el.

Ezzel véget ért a verseny délutáni félhat órákor, mely idő alatt a versenyszámok közötti időközöket az 52-ik gyalogezred zenekara töltötte be.

A verseny jövedelme kétezerkétszáz korona.

(Estély a Kaszinóban.)

Tegnap este tartotta meg a »Nemzeti Kaszinó« első tavaszi táncmulatságát. A rendezőség úgy intézkedett, hogy e mulatság ép egybeessék a lóversenyekkel. Tudta, hogy a lóversenyekre berándul hozzánk a vidéki intelligencia, a szomszéd vármegyék dzsentrije és hogy meg kell nyitani a Kaszinó termeit Somogy és Tolna nemessége előtt. Valamikor, még nem is oly régen, a Kaszinó mulatságain csupa vidéki dzsentri volt, azoknak jókedvűtől viszhangzottak a régi Kaszinó termei. Hanem aztán mind kevesebben és kevesebben jöttek el hozzánk, most meg már senki sincs a Kaszinó mulatságain a régi gárdából. A mi saját közönségünk tölti meg a Kaszinó termeit s csak néhányan jönnek a közel vidékről. Hanem tegnap ismét együtt láttuk a régi gárda tagjait.

Láttuk a nemességet mulatni s e nemesség vig, jókedvvel mulatott. Olyan otthonosan érezte magát nálunk, mintha csaknem mindennap megfordulna közöttünk. Itt volt Somogy és Tolnavármegye előkelősége. — Itt mulatott azzal a már szinte feledés-számba menő igazi gavallér, magyar virtuozitással. Erre felénk ezt nem ismerik, csak ott az ősi nemesség székhelyén, Somogyban és Tolnában.

A mi előkelőségünk is ott volt és olyan szép volt e hölgykoszoru, együtt a vidéki előkelőség és a mienk.

— Hogy hogy? — kérdém a mosolygó urtól.

— Hja kérem, — nevetett az én emberem, — háromszáz pár bakancs készítéséhez sok mindenféle kell ám!

— No igen, hát aztán?

— Aztán? — nevetett a beszélő — hiszen még egy párra való hozzávalónk sem volt!

— És mégis . . .

— És mégis el tudtuk készíteni. Hja! Uram, nem hiszi, mennyit lőtottam-futottam, mig annyi hitelt szereztem, mig az a rendezvény csak megindulhatott. Azután, midőn már mindenféle meg volt, akkor aztán meg azon akadunk meg, hogy hát a segédek miből fizetjük majd. Mert hát a magyar kintstár az áru felvétele után fizet. Hanem hát azt is elteremtettük. S elhiheti uram, hogy nagy volt a büszkeségem, midőn a pécsi szállítmányból nem lett rossz volta miatt visszalökve egy fia-bakancs sem.

— Hát más városok iparosai által készíttette szállítmánynyal az megesett?

— Hohó! Meghiszem azt. Egy bizonyos város vállalkozójának mind a háromszáz pár bakancsát visszalökték . . .

— Aztán mondja csak, kérem, sok hasznuk volt a vállalatnál?

— Dehogy! Vagy ötven forint körül egynek-egynek, de hát kérem, manapság azzal is be kell érní. Becsülni kell a garust uram. Meg aztán a jövő szállításhoz bizton reménylünk, hogy többet rendelnek nálunk s aztán több lesz munkánk jutalma.

A lóversenyekre hozzánk rándult notabilitások közül is igen sokan megjelentek az estélyen. Ott voltak: *Szapáry Péter gróf, Széchenyi Viktor gróf, Széchenyi Imre gróf, Széchenyi Géza gróf, Széchenyi Ernő gróf, Széchenyi Frigyes gróf, Széchenyi Antal gróf* (Somogy megyéből), *Hoyos Miksa gróf, Jessenszky József br.* (Hidvég, Tolnam.), *Puteány István, br. Sztankovansky János* Tolnamegye lötenyészési bizottság elnöke, *Somsich Andor*, Somogy megye gazdasági egyesületének elnöke, továbbá ott voltak: *br. Fejérváry Imre dr.* Baranyamegye főispánja, *Tormay Károly* alispán, *Vaniss Sándor* főszolgabíró. A helybeli katonatisztek is szép számmal vettek részt, élükön *Eckensberger* honvéd huszárezredes, *Butykay Ádám* honvédgyalogsági ezredes és *Udvarnok Győző* cs. és kir. ezredessel.

A tánc féltíz órákor kezdődött csárdással és eltartott egész kora reggeli órákig. A mikor már hajnalodni kezdett és a világosság beszűremlett a Kaszinó ablakain, a jól mulató közönség még együtt volt és járta a táncokat fáradhatlanul.

A csárdásokat *Farkas Sándor* cigányzenéjére járták, a körtáncokat meg katonazenére lejtették.

A jelenvolt hölgyek névsorát, tekintettel a sok vidékire, egész pontossággal nem lehetett összeállítani s csak a következőkben sikerült összeírni:

Asszonyok: *Fejérváry Imre* báróné, *Széchenyi Viktor* grófné (Somogyvár), *Széchenyi Imre* grófné (Somogyvár), *Széchenyi Antal* grófné (Tarnóca), *Müller János dr. né*, ifj. *Eötvös Gusztávné*, *Sorssich Béláné*, *Csicseriné*, *Pataki Vilmosné*, *Perlakyné*, *Geiger Gyuláné*, *Darányi Ferencné*, *Ludvig Ferenc drné*, *Forray Valérné*, *Dragonescu Döméné*, *Darócy Aladárné*, *Zsiga Lászlóné*, *Littke Józsefné*, ifj. *Littke Józsefné*, *Littke Ernőné*, *Frank Sándorné*, *Finkey Pálné*, *Parragh Antal drné*, *Brodzskyné*, *Szinkovich Károlyné* (Mohács), *Udvarnok Győzőné*, *Benkő Gyuláné* (Szent-Lőrinc), *Fekete Mihályné*, *Rihmer Jánosné*, *Sági Ernő drné* (Siklós), *Pilch Jenőné*, özv. *Wursterné*, *Kasza Ferencné*, *Szikorszky Tádéné*, *Csigó Jánosné*, *Jobst Lászlóné*, *Klein Sándorné* (Nyiregyháza), *Talliánné*, *Csigó Kálmánné*, *Eckensberger Györgyné*, *Opris Péterné*,

Eltűnődve néztem a becsületes mestert, ki e néhány szavával anyaföldhöz csapta a szocializmus kátéját. Hej! Ha minden magyar munkás ettől a mosolygó, megelégedett mestertől tanulna... be másként allana az ország szénája! Nem járna ki Amerikába senki, hanem a hazában maradna, kis igénynyel, kevés haszonnal beérve... s boldog ipart segitene teremteni.

Hol volnának akkor a bécsi ruharaktarak, karlsbadi cipő szédélgések? Nem bírnának megélni a kevés haszonnal beérő magyar iparos mellett.

Ezt az embert akartam néked megmutatni, uram, ne haragudj érte, már csak azért sem, mivel ez az ember nem regényalak, hanem élő lény.

Látod Uram, most ezért az egy emberért megbocsájthatsz az egész világnak. Mosolyogva vette kezébe vörös borral telt kis poharát s azt a világosság felé tartva, mintegy hálásan, élvezve nyelte le borát, mit te bölcs akaratodból rendeltél neki, — a szorgalmas munkásnak, ki hat napot munkálkodott, hogy a hetediken nyugodhassék.

Legyen öröme e teremtményedben, oh Uram! Mosolyogj le fényes csillagtrónusodról, s ha meggyújtatod mennyországod kárpitján imbolygó csillagtáborod miriádjait, — tudhatod, hogy az az igaz ember bizva, téged imádvá dől ágyára, hogy a hét kezdetén tovább dolgozhasson, mint te Uram, ki szintén hat napot dolgoztál, hogy a hetediken nyugodhassál!

Bodó Aladár drné, *Svastics Aladárné* (Szentgállos), *Sztánkovánsky Jánosné* (Kajdacs, Tolnam.), özv. *Gengi Józsefné* (Tolna), *Somssich Andorné* (Sarsd), *Seeh Karoly drné*, *Dőry Jenőné* (Tüske), özv. *Kund Béláné* (Faisz), *Deutsch Lajosné* (Kanizsa), *Silátsi Istvánné* (Nyiregyháza), *Madarász István drné*, *Dorzsán Sándorné*, *Borsicky Imréné*, *Piringerné*, *Maárffy Emilné* (Kaposvár), *Percel Lajosné* (Kajdacs, Tolnam.) *Vasdinnyei Béláné* (Kenész, Somogy m.), *Percel Dezsőné* (Kaposvár), *Radócsay Pálné*, *Mérey Gaál Sándorné* (Kaposmérő), *Garay Antalné*, *Trixler Aladárné* stb.

Leányok: *Butykay nőv.*, *Végh nőv.*, *Bóc Böske*, *Trixler Aranka*, *Szilassy Katinka*, *Komposcht Anna*, *Szily Terka*, *Doma Oktávia*, *Zsiga Gizi*, *Rihmer nőv.*, *Benkő Jolán* (Szent-Lőrinc), *Kaltnecker Mariska*, *Holics Lulu*, *Mülherr Mici*, *Fekete Irma*, *Radócsay Etelka*, *Kapocsffy Irma* (Kaposvár), *Mazaly Etelka*, *Tallián nőv.*, *Nagy Klemi*, *Percel Sárika* (Kaposvár), *Eckensberger Lági*, *Opris Angi*, *Sztankovansky nőv.* (Kajdacs, Tolnam.), *Mérey Gaál Emilia*, (Kaposmérő), *Szwarc Annuska*, *Garay Zsuzsika*, *Szakáll nőv.*, *Maárffy nőv.* (Kaposvár), *Dőry Margit* (Tüske), *Kund Margit* (Faisz), *Nagy Margit* (Sátoralja-Ujhely), *Percel Rózsika* (Turbék, Somogym.), *Vasdinnyei Mariska* (Kenész, Somogym.) *Maár Terike* (Kaposvár), *Kund Hanna* (Faisz), *Percel Ella* (Kajdacs) stb. stb.

Hírek.

Pécs, 1901. május 17.

A hus ára régen.

A mai drága világban gyakran visszahajtatják az emberek a régi, jó időket: »mikor a hus olcsón mérték s csak úgy folyt a hegy levele! Ne gondoljuk ám, hogy a régiek valóságosan ingyen jutottak minden jóhoz — az akkori viszonyok szerint kell megítélni az árakat. — A hus ára bizony akkor is egyre emelkedett: a XVI-ik század közepétől kezdődő emelkedését érdekesen mutatják az alábbi adatok, melyeket a V. U. új számában olvastunk:

1545-ben Pozsony városában a marhahus fontja öt dénár volt, a borjuhusé 3 dénár, a bárányé hat dénár, az ürüé hat, a fiatal sertésé hét, az öreg sertésé hét dénár. Öt év alatt ugyanott a marhahus ára lement négy dénár, a borjué ellenben fölment hétre. Olcsóbb lett az ürühus, valamint a sertésus fontja is egy dénárral.

1580-ban Abaujban egy tyuk ára három dénár. Pozsonyban pedig a tanács a mészárosok kérésére megengedi, hogy áprilistól pünkösdig a marhahust hét dénár, az ürüt pedig, — mivel a budai basa nem enged oda juhokat hajtani, de csakis tizen négy napig — hét dénár mérjék.

1598-ban már például Nyitrában: a marha-, borju- vagy ürühus fontjának ára ismét leszállt három dénár. Egy kappan ára hét, egy kacsáé nyolc, egy csirkéé pedig tíz dénár. Száz év múlva a marhahus ára országszerte még mindig három és négy dénár között váltakozik s ennyi marad még 1699-ben is azzal a különbséggel, hogy ekkor már négy dénár alatt két krajcárt értettek. 1710-től 1730-ig csekély az ingadozás a hus árában: a kövérebbnek fontja egy poltura, a soványabbé két dénár, sőt helyenkint a jobb hus ára leszállt három dénár, sőt egy krajcárra is.

1781-ben Tolnavármegye már a következő módon szabályozta a hus árát: marhahus két és fél krajcár, a borju három és fél, disznó három krajcár, bárány, május elsejéig első fertály hat krajcár, hátsó fertály, máj, szív, lábak, belek, tüdő, fej, a hus árának felén, avas szalonna hét krajcár, friss szalonna hat krajcár, hár tiz krajcár.

Érdekes ez időtájt Torda városának limitációja is, mely a bárány árának meghatározásánál azt vette alapul, hogy veséje ki lászik-e a kövérségtől, vagy nem.

A zemplénmegyei leányok.

Zemplén-vármegye közigazgatási-bizottsága elhatározta, hogy felhívja a kormány figyelmét arra a körülményre, mikép az ujoncok hatvan százalékát besorozták és ez a különben kedvező körülmény erősen előmozdítja a parasztleányok kivándorlását.

Ezután még a szerelmet is Amerikából importáljuk. Olyan nagy mérveket ölt Magyarországon a kivándorlás, hogy ime a zemplénmegyei leányok kivándorolnak Amerikába azért, mert a legénynek több, mint a felét besorozták katonának.

Ez a legújabb ok a kivándorlásra. S aki nem osztozott néhai Vadnay Andor aggodalmában, az ime olvassa el a fenti táviratot, azután pedig a kivándorlások statisztikáját s el kezdhet gondolkozni. Rossz aratás, földéhség, munkahiány, lelketlen ügynökök csábításai: — ezerszámra vitték ki a jó magyar népet idegenbe, az új világba. A Zemplén vármegyében tartott sorozás most megszorította a kivándoroltak számát néhány százzal. Mert a fenti távirat tovább azt is mondja, hogy már eddig is igen sok leány vándorolt ki, úgy, hogy a falukban alig maradt egy-két vászoncseléd.

Igy vonul be a számok rideg, szürke, de mélységes tudományába a romantika szerelem képmájában.

Disztinváljunk egy kissé. Azok, akiket a munkahiány, a rossz termés, vagy az ügynökök visznek ki Amerikába, bizonyára pénzt keresni mennek ki. Itt nem tudnak megélni, szerencsét próbálnak másutt. — Hát ez félig-meddig érthető is. Mert egészen csak akkor volna érthető, ha mindegyik kivándorló boldogulna is új hazájában. Csakhogy nem boldogul, mert tudnivaló, hogy ott sem jobbak a viszonyok, mint itt, még ha nem rosszabbak. De hogy szerelmet menjünk Amerikába keresni, ez vadonat új dolog a nap alatt. Szegény zemplénmegyei leányok, igen gyengén lehettek ti eleresztve szerelem dolgában! Én irigylem a fantáziájukat. Milyen tejjel-mézzel folyó országnak képzelhetik el azok az ötödik világrészt, hogy szerelmet is oda mennek keresni. Ahol pedig éppen nem sokat tartanak a szerelemről, mert hiszen nyilvánvaló, hogy a pénz a földög a dollárok hazájában, nem pedig a szerelem.

Ugy látszik azonban, hogy a zemplénmegyei leányok csak boszút akarnak állani a magyar államon, amiért annyi legényüket elvitte katonának. Hatvan százalék. Eddig is nehezen ment a férjhezmenés, hát még ezután. Ezután éppen sohogysom fog menni. Menjünk hát mi — Amerikába. Megboszuljuk magunkat a királyon, a miért elviszi tőlünk a legényeink elejét.

Tiszta sor, hogy a rövidet a leányok fogják huzni az ügyből. Egy ezer-idegen országban még nehezebben fog sikerülni a férjhezmenés. Kár a nagy utért. Elég lett volna szomszéd vármegyébe menni szeretőt keresni. A legdelibb amerikai fattyu sem ér annyit, mint az az otthon maradt magyar fiú, aki még katonának sem volt jó.

Szegény zemplénmegyei leányok...

Naptrend 1901. május 18-án.

Naptár: szombat, május 18. — Róm. kath. 5. Bódog. — Prot.: Venánc. — Görög-kel. (május 5.) Iréne. — Zsidó: Ijar 24. — Nap két 4 óra 4 perckor; nyugszik 7 óra 17 perckor. — Hold két reggel 4 óra 9 perckor; nyugszik 7 óra 45 perckor este. Ujhold 6 óra 38 perckor reggel. Teljes napfogyatkozás, mely azonban nálunk nem látható.

Időjelzés. A központi meteorologiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, helyenkint csapadék és zivatarok várhatók.

A katonaszenekar hangversenye a városi Tornacsarnokban fél 8 órakor.

A Zsolnay szobor-bizottság ülése d. u. 3 órakor a városházán.

— **(Áldozó csütörtök.)** Harangzúgás, örömeinek zengte dicsőségét tegnap a dicsőnek. Harsogott a dal, az orgona szól, kongatta a templomtornyok messzehangzó ércnyelve Krisztus urunk égbe szállását. Ővé ez az ünnep, a ki e világot megváltotta. Mindig nagyobb szükség lesz a vigasztalás ünnepére. Mindig sötétebb és gomolygóbb és zordonabb felhőregeken kell áttörni a kereszténység diadalmos életrekelő fényugarainak. Mindig mélyebbre és mélyebbre kell leszállania a vallás mentő angyalának, hogy az emberiséget föl-emelje magához. Az Eszme diadalát hirdető harang elhangzik; az ünnepi vigadozás profán lárma harsan föl nyomán. És az ünnepi vigalom után ismét fölzug siketítő nyersségével az élet vásárja. Tegnap különben kettős ünnep volt. Először áldozócsütörtök ünnepe, másodsor Nepomuki szent János névünnepe a melyet sok helyen bucsuval ülték meg. Megyénk híres bucsujáráhelyén, Mária-Gyűdön szintén bucsu volt tegnap. Az első az idén s a bucsusok nagy seregei távol vidékről is zarándoklatokban keresték fel a híres bucsujáráhelyet.

— **(A Zsolnay szobor)** végrehajtó bizottsága folyó hó 18 án (szombaton délután 3 órakor ülést tart a városháza nagy termében. Az ülés tárgyai: Elnöki jelentés, Székei Bertalan, Szana Tamás és Ligeti Miklós szakértők véleményes jelentése és ennek kapcsán a szobormű mikénti létesítése felől való határozathozatal. Esetleges indítványok.

— **(Zenés mise.)** Tegnap ülte a kath. egyház Krisztus mennybemenetelének ünnepét, áldozó csütörtököt. Ez alkalomból a székesegyházban délelőtt 9 órakor *Hanny* Gábor, pápai prelátus tartotta fényes segédlettel az ünnepélyes misét. A kóruson az egyházi zeneegyesület adta elő a helybeli cs. és kir. 52. gyalogezred zenekarának kísérete mellett *Scharf* Róbert karnagy vezetésében Thad. König ünnepi miséjét, melyet «a» durban irt meg. — A kompozíció leghatalmasabb része kétségtelenül a Glória, melynek végső része igen szép alapgondolatu zenei mondat, melyet a szolamok hatalmas körmondattá bővítettek ki. Fuga ez, mely lépcsőként emelkedik azon magaslatra, melyen a legnagyobb hatást szülte. A témát igen szépen énekelte meg minden egyes szolam s kidomborításában segédkezett derekasan a zenekar is. A Glória volt a leg-sikerültebb részlete az előadásnak, bár a többi miserészt is — eltekintve minden karnál előforduló némi hiánytól — igen szépen adták elő. Ki kell emelnünk a Kyriét és a Benediktust, melyben a szólókat *Schneider* Istvánné (szoprán) *Girardi* Józsefné és *Kaltnecker* Ilonka (alt), *Fektér* Ferenc és *Müller* Antal énekeltek gyönyörű nuanszírozással. — Meglepő az összkarnál is a szép színezés, a crescendók s decrescendók precizitása. — Az Agnus Dei férfikara s a dona nobis pacem szintén fénypontját képezte az előadásnak. Az alkalmi offertorium Grubertől könnyebb szerkezetű alkotás s az előadott misével a technikai nehézségek s zeneművészeti szépségek tekintetében nem is igen hasonlítható össze, bár mint zenei alkotás, mint zenemű azért teljesen korrektnek mondható s ilyenek is van elismerve, szintén nagy hatást idézett elő, mit a kitűnő előadásnak lehet köszönni. A templomot szokatlanul nagy közönség töltötte meg, kiket a zenés mise vonzott a templomba. Ott volt városunk előkelő közönsége, az instrumentális misék lelkes barátjai s igen sok vidéki. A tegnapi löverseny ugyanis rengeteg számú közönséget vonzott városunkba s ennek különösen hölgy közönsége is végig hallgatta a szép zeneművet, felhasználva a ritkán kínálkozó alkalmat. Mint halljuk — nem állítjuk feltétlenül — ugyanezt a misét pünkösdkor ismét elő fogják adni a

liceumi templomban s mi sem természetesebb, mint hogy ott már jóval nagyobb lesz a siker.

— **(Primadonna esküvője.)** Fényes esküvő volt szerdán Szegeden. *Rech* Dezső baranyavármegyei t. főjegyző vezette el tárhoz *Szekula* János szegedi pénzügyi számvizsgáló bájos leányát *Szekula* Sárkát, a pécsi szintársálat volt kedvelt primadonnáját. A polgári házasságkötést délután 5 órakor tartották meg a városi bérházban levő anyakönyvvezetői hivatalban. A polgári kötés után a fiatal pár a belvárosi szent Demeter templomba ment, ahol dr. *Kismárky* István pécsi jogakadémiai tanár eskette össze a fiatal párt, a kikhez gyönyörű beszédet intézett. Koszorus leány volt *Szekula* Irénke, vőfély pedig *Vicián* Ádám honvéd buszárhadnagy. A házasságúal násznagyok voltak a menyasszony részéről *Hebling* Ferenc vasuti főfelügyelő, szabadkai állomásfőnök, a vőlegény részéről pedig *Rech* György, Pécs város tanácsnoka. Az esküvő után a menyasszony-háznál fényes lakoma volt. A fiatal pár tegnap a gyorsvonattal Pécsre érkezett.

— **(Kálvária szentelés.)** *Troll* Paul. Ferenc, vál. püspök, tegnap áldozó csütörtökön szentelte fel Hajóson az új kálváriát. Hajós a címz. püspöknek születési helye és itt, a hajósi Boldogasszony templomában mutatta be 1843. év Áldozó-Csütörtökjén (akkor május 12) első szent miséjét az Urnak. A hajósi templom iránti kegyeletét már sok szép és drága tárgy hirdeti a hajósi templomban.

— **(Halálozások.)** Özv. *Gondos* Józsefné, szül. *Wéber* Anna, életének 55-ik évében, tegnap elhunyt. Temetése holnap délután fél-öt órakor lesz a Kazinczy utca 3-ik számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Az elhunytat gyermekei, köztük *Gondos* József, somogyvárosi tanító, menyeyei és veje *Weszelszky* Ferenc borkereskedő, öt unokája és a rokonok gyászolják. *Graff* József nyugalmazott főmérnök, volt negyvennyolcas honvéd, meghalt Kaposvárott hatvanhat esztendőskorában. Nagy rokonság gyászolja. Tegnapelőtt temették.

— **(Jubileumi körmenetek.)** Jövő vasárnap, május 19-én a Szent Ferenc rendiek templomába megy a jubileumi körmenet, ahol *Angyán* Aurél, h. plébános fog szónokolni, május 27 én Pünkösdk-Hétfőn, pedig a havihegyi kápolnába vonul a körmenet, ahol Dr. *Kelemen* László, kanonok, székesegyházi plébános fog szentbeszédet mondani. A hívek a szentbeszéd után szent misét hallgatnak és ismét visszavonulnak a székesegyházba. A körmenetet a székesegyházi plébános vezeti, részt vesznek benne a székeskáptalan tagjai, a papság és növendékpapság.

— **(Kinevezések a postánál.)** A m. kir. kereskedelemügyi miniszter a pécsi m. kir. posta- és táviridgazgatóságnál, a következő postastizteket léptette elő: a IX. fizetési osztály első fokozatába: *Kleckner* Alajos és *Ujfalussy* Géza, posta- és távirida segédtitkárokat, — a X. fizetési osztály II. fokozatába: *Balogh* István, posta- és távirida fogalmazót, a IX. fizetési osztály II. fokozatába: *Posch* Benő, posta főtitket, a X. fizetési osztály I. fokozatába: *Halász* Bernát, *Aulik* Győző (Kaposvár), *Wajdits* Géza és *Garay* Dezső, posta- és táviridatizteket, a X. fizetési osztály II. fokozatába *Hirkó* István posta- és táviridatiztet.

— **(Lelkészebeiktatások.)** A csarnó-tai ev. ref. egyházban a minap történt meg *Baky* Ferenc, ujonnan választott lelkész beiktatása. Az ünnepélyre nagy tömegben összegyülekezett a környék népe. A beiktatást *Dányi* Gábor, esperes végezte, gyönyörű beszéd kíséretében. Az ünnepélyt társas ebéd követte, melyen nagyszámú meghívott vendég vett részt. A keői ev. ref. egyház hívei nagy ünnepélyességgel fogadták új lelkészüket *Kiss* Lajost. A beiktatási ünnepélyen, hol a vidék lelkészei majdnem teljes számmal megjelentek, *Kulcsár* Sándor, h. szállósi lelkész költői szépségű beszédben vezette be állásába Kisst. Istentisztelet

után az új lelkipásztor tiszteletére közébedet rendeztek.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vízszolgáltató képessége folyó hó 16-án reggel 3420 köbméter. A viztartók ma is tele vannak; tettyei forrás vízszolgáltató képessége folyó hó 17-én reggel 3250 köbméter.

— **(Közgyűlés az ügyvédi kamaránál.)** A pécsi ügyvédi kamara június hó 2-án d. e. 10 órakor saját helyiségében rendkívüli közgyűlést tart, melynek tárgyát képezi az új polgári perrendtartás javaslatának az ügyvédi érdekeket sértő intézkedései ellen való állásfoglalás.

— **(Képviselőválasztási mozgalmak.)** A somogy megyei nagyvárosi kerületben — mint onnan írják — a jelenlegi képviselőnek, *Psik* Lajosnak, édes-kevés reménye lehet a győzelemre. Közmegegyződés, hogy az idén az ellenzék viszi el a pálmát és pedig *Chernel* Gyula függetlenségi képviselő, a kinek az előbbi választásnál is nagyszámú hívei voltak és lesznek most is, mert még a barcsi erős kormánypártiak is erős ellenzékieké váltak időközben. *Psik* Lajos, már lent járt s úgy nyilatkozott, hogy — lépjen bár *Széchenyi* Aladár gróf fel, ő azért se hátrál meg; úgy hírlík, hogy *Széchenyi*, Tarnóca s Szentes körül agitál már; de ismétlem, a polgárság erősen független érzelme s így *Chernel* győzelme teljesen biztosra vehető. Barcson dr. *Pissár* Antal, ügyvéd mondhatni az egyedüli, a ki a népet kapacitálni s lelkesíteni tudja, bár *Psik* híve volt, az új választásnál inkább nem szavaz, de a kormányt nem támogatja.

— **(Új marharakodó állomás.)** A földművelési miniszter legújabb keletű intézkedésével a győr — veszprém — dombóvári h. é. vasut vonalán a tolnamegyei Ságkőny állomást marharakodó állomásul engedélyezte.

— **(Katonai hír.)** A m. kir. honvédelmi miniszter rendeletével *Garam* Arisztid pécsi 19. honvéd gyalog ezredbeli hadnagynak tiszti rendfokozatáról kért leköszönése elfogadtatott.

— **(Pénztárvizsgálat.)** *Tormay* Károly alispán ma délelőtt tíz órakor pénztárvizsgálatot tartott a vármegyei fő- és gyám-pénztárban. A pénztárvizsgálatban résztvettek *Nagy* Jenő vm. tiszti főügyész, *Igalics* Radvój főpénztárnok, *Gyenes* Klétus főszámvevő és *Jessenszky* Lajos árvaszéki elnök. A bizottság mindkét pénztárt a legpéldásabb rendben találta.

— **(Új hid a Dráván.)** A Barcs és Terézöld községek között levő drávai fahidat kőszlopokra fektetett vashiddal fogják kicserélni. A hid fölépítése mintegy 438.000 forintot igényelne. A hid építési tervét már fölterjesztették a kereskedelemügyi miniszteriumhoz jóváhagyás végett.

— **(Katonatörténet.)** Ezt a dolgot beszélük most a tiszti körökben. Egy fiatal főhadnagy haldoklott alkonyat óta. Hadnagy bajtársa, régi jó kenyeres pajtása volt mellette, meg az ezredorvos, Éjjél felé fordult az idő, lehetett úgy fertály tizenkettő. A főhadnagy már egészen oda volt, alig lélegzett. A hadnagy összefont karokkal állt a haldokló mellett s szó ide, szó oda, szeméi nedvesek voltak. Egyszerre fölkapta a fejét.

— Ezredorvos ur — riadt rá virasztó társára — csak félnapot még a főhadnagy urnak, vagy legalább egy órát.

— Nem tehetek semmit, egyáltalán semmit — viszonzá vállat vonva az orvos — az agonia teljes, a halál minden pillanatban bekövetkezhet.

— De én kényszeritem önt — morgott a hadnagy, elővette óráját, kitette az asztalra mellé szurt egy forgópisztolyt és szárazon mondá:

— Negyed tizenkettő mult két perccel. Kényszeritem önt, hogy még harminckilenc percig tartsa meg a főhadnagy életét. Ha korábban meghal, főbelövöm önt.

Az ezredorvos nevetni akart, de a fiatal tiszt sötét, határozott arca elvette tőle a kedvét. Látta, hogy itt nincs pardon, engedelmeskednie kell. Hol hát az éter, meg a kámför. Hozzágyürkőzött tehát s a beteg karjaiba életnyújtó szert fecskendett be. Közben azonban nem állhatta meg, megkérdezte a hadnagyot:

— S miért épen 39 percig? Vagyis egy perccel éjfélén tulig?

A hadnagy nyugodtan felelte:

— Mert akkor megkapja még a jövő havi fizetését.

— **(Az őcsényi gyilkosság.)** Lapunk távirati rovatában hirt adtunk arról a legújabb gyilkosságról, mely Őcsényben történt. Ugyanis kegyetlen módon oltotta ki Horváth János őcsényi lakos Széles Mihály szintén ugyanottani lakos életét. Horváth János és Széles Mihály régi haragosak voltak s a határban találkozáskor, rövid szóváltás után Horváth János kétszer úgy vágta éles nádvágó kaszáját Széles Mihály hátába, hogy az rövid kinlódás után meghalt. Az egyik vágás az oldalbordát átvágva behatolt a tüdőbe, a másik pedig lejjebb okozott halálos sérülést. A gyilkost elfogták és a szegzárdi kir. ügyészség börtönébe kísérték. Ebben az ügyben folyó hó 13-án tartották meg a vizsgálatot. Erről a gyilkosságról őcsényi levelezőnk a következőket írja: „Folyó hó 12-én este Horváth János őcsényi lakos a község határában levő nádasban nádat vágott, hogy a közelgő se lyembogarak számára rácsozatot készíthessen. Elvégezvén munkáját, nádvágóját karjára akasztotta s azzal a korcsnába indult. Utjában találkozott Széles Mihály szintén őcsényi lakossal, ki ez előtt egy hónappal Horváth Jánoson 6 mély sebet vágott. — No — mondá Széles Mihály, — meggyógyultál már? Gyere, had táncoltassalak meg újra. . . Erre a zsebében keresgélte kése után. Horváth János megjéjt, eszébe jutván multkori fájdalma, meghátrált. Azután kezébe vette nádvágóját s a hozzá mindinkább közeledőnek vállába vágta oly erővel, hogy annak tüdejét teljesen keresztül metszette, egy másik vágással pedig a máját és vesét vágta át. Széles Mihály iszonyu sebébe alig pár percnyi kinlódás után belehalt.

— **Jóváhagyott alapsabályok.)** Az „Osztrói népkönyvtár egyesület” alapsabályait a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási záradékkal elátta.

— **(Bérmálás alkalmából)** Schönvald Imre, ékszergyáros és órás különös intézkedéseket tett, hogy igen tisztelt vevőit vásárlásainál támogathassa. Bérmajaajándék cikkek közül különösen ajánlja, valódi arany és ezüst párizsi ámulatjeit, karkötőket minden létező ékkövekkel, legszebb és legfinomabb gyűrűket, pontosan járó finom svajci uri és női zsebórákat, szentképeket reprodukáló nyakékeket, tárcákat, láncokat, szobadiszkeket, és remekművű varázsgyűrűket.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei.

1901. május 17. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 759.3 mm. (süllyedő.)

Hőmérsék = 20.2 °C.

maximuma: 22.0 °C. } tegnap.

minimuma: 7.1 °C. }

Párányomás: 8.3 mm.

Relatív nedvesség: 47. %.

Felhőzet: 8° Cum. NW.

Szélirány s erő: N. 2. — Harmatp- 6.4 °C.

Csapadék 24 órai: 0. —

Változó felhőzet jelentékeny csapadék nélkül zivatarra hajlam.

Dr. Qirer.

Művészet, irodalom.

○ **Hangok az éjszakában.** Honthy István hírlapírónak, lapunk segédszerkesztőjének, május elsején megjelent ily című verskötetét megrendelhetők a szerzőnél Pécsen (Mária-u 1. szám, a „Pécsi Figyelő” szerkesztőségében.) Kapható az újkönyv *Taiiss* József könyvnyomdai üzlétében és a helybeli könyvkereskedésekben is. A vaskos, százhatvanoldalas könyv ára két korona.

Törvénykezés.

Boszuálló vő.

(Esküdtszéki főtárgyalás.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécsen, 1901. május 17.

Hardi Sándor, törvényszéki elnök vezetése mellett folyt le a mai esküdtszéki tárgyalás *Sümegei Mihály*, bártai lakos bűnügyében, ki szándékos emberölés kísérletének véttségével és súlyos testi sértés büntetével van vádolva. Szavazóbírák voltak: *Koszer János* és *Apor Lipót*, kir. törvényszéki bírák s a jegyzőkönyvet *Nagy Jenő* dr. kir. törvényszéki aljegyző vezette. A vádhatóságot *Gyenes József*, kir. ügyész képviselte s a panaszok képviselője *Müller János* dr. ügyvéd volt, míg a védő tisztét *Egry Béla* dr. ügyvéd töltötte be. Jelen voltak még a főtárgyaláson, mint orvos szakértők: *Jellachich István* dr. kir. törvényszéki orvos és *Eisenpreit* bozsoki dr. körorvos.

Miután a vádlottat kihallgatták az általános kérdésekre, megalakítják az esküdtszéket.

Főesküdtök: Horváth János, Flóris Endre dr., Kalfisch Antal, Jusztusz Miksa, Putzer Antal, Fuchs Ádám, Drenda József, Blanc József, Ribay Antal, Lederer Manó, Reisch János, Mestrits Imre. **Pótesküdtök:** Martinek József és Becker Alajos.

Sümegei Mihály — a vádlott saját előadása szerint — beházosodott *Horváth Imre* bozsoki lakos házába, azonban vesztére, mert *Horváth Imre* folytonosan vagyont követelt vejétől, s minthogy ez örökösét nem akarta atyja halála előtt kivenni, a viszony feszültebb lett mindinkább, különösen a vő, a vádlott, azt mondta ipjának, hogy saját leányával szerelmi viszonyban él. Hat hónapi együttélés után kikergettek a házból s azóta nem élt együtt feleségével. A mult év jul. 15-én visszament Bártáról Bozsókra, hogy elhozza ipjától ruháit s egy csikóját s e felett az öreggel összeveszt s ez ki akarta lökni a házból, mire *Sümegei* egy követ fejbeütötte ipját. *Horváth Imre* ekkor aszvíllát ragadott veje ellen, de ez kiragadta azt kezéből s összeverte vele őt úgy, hogy a földre rogyott.

Horváth Imre szerint *Sümegei* nem akart beletörődni a családba s szerinte ő nem volt rossz akarója vejének, az volt veszekedős s a nevezett napon minden ok nélkül bántalmazta őt olyan súlyosan, hogy 6 hétig feküdt. A szembesítésnél megmaradt állítása mellett a vádlott tagadásával szemben. Vallomására megeköszik.

A tárgyalás két bűnügyre terjeszkedik ki; az első letárgyalása után a második esetre kerül a sor.

Erre vonatkozólag a vádlott így beszél: 1900. okt. 15-én elment ipa házához, hogy feleségét elvigye magával. Ez azonban felkiabálta anyját s atyját s a mint ezek felugrottak ágyukból — mert éjjel 11 óra tájban ment feleségéhez — ő kést rántott s megszurta ipát s megsértette vele napát s ezután megugrott. A vizsgálóbíró előtt azt vallotta, hogy ipa és napa aludtak, mikor bement hozzájuk s így szurta meg őket.

Most tagadja s azt állítja, hogy azok már fenn voltak. A csendőrök jelentéséből pedig az tűnik ki, hogy még a feleségét sem

tudta az nap, hogy ott járt nálunk, annál kevésbé beszélt vele s így a szüleit fel sem kiabálhatta.

Horváth Imre ez esetre vonatkozólag azt vallja, hogy a tett elkövetésekor aludtak már, de ő hallott ajtónyílást, bár senkit sem látott s ez a láthatlan alak kétszer háromszor megszurta őt. Nem tudja, ki volt a tettes.

Lapunk zártakor a tárgyalás még folyik.

T a n ü g y.

)(**Kormánybiztosok az érettségi vizsgálatoknál.** A közoktatási miniszter a csurgói ev. ref. főgimnáziumhoz dr. *Csiky Lajos* debreceni ev. ref. főiskolai tanárt küldte ki az érettségi vizsgálatokhoz a kormány képviselőjében. *Weigand János*, szegzárdi állami főgimnáziumi igazgató, hasonló minőségben a szarvasi ágost. hit. ev. főgimnáziumhoz küldött ki.

Közgazdaság.

□ **A megrendelés gyűjtése.** *Hegedüs Sándor*, kereskedelmi miniszter kiadta a megrendelés gyűjtéséről szóló új törvény végrehajtó rendeletét, a mely szerint a törvény ez év július elsején lép életbe. A rendelet szerint a kereskedő vagy iparos lakóhelyén kívül levő más oly község területén, melyen csakis megrendelés gyűjtése végett bár huzamos ideig tartózkodik, a törvény korlátozása alá esik. Ugyanaz áll megbízottjáról, ügynökről, még ha a kereskedő vagy iparos lakóhelyén kívül levő allardóan letelepedett helyi ügynökről van is szó, ugyisintén a vásárlatókat nézve a vásár helyéről, valamint azokról a helyekről, a hol vándor- és mintaraktár van. A megrendelés gyűjtése a kereskedő vagy iparos lakóhelyén kívül csak oly iparosoknál vagy kereskedőknél lévén megengedve, kik üzletükben az illető áru eladásával vagy felhasználásával foglalkoznak: ez áru alatt nemcsak az értendő, a mely eredeti vagy földolgozott állapotban az üzlet tulajdonképeni tárgya, hanem az is, a mely az illető üzletben csak mint segédeszköz, irodai, bolti vagy raktári berendezés szerepel (kereskedelmi könyv, szelvény, pénztár, írógép, mérleg stb.) Megrendelés gyűjtése végett fölkereshető az a földbirtokos is, a ki gazdasága körében ipari vagy gyári vállalatot folytat, (malom, szeszgyár, keményítőgyár, sajt-vaj készítő telep stb.) a mennyiben a megrendelés az illető ipari vagy gyári vállalat körében eladható vagy felhasználható árura vonatkozik. — Kivételt enged a miniszter a házi iparcikkekre, de csak azzal a föltétellel, ha a megrendelést gyűjtő a cikk háziipari jellegét helyhatósági bizonyítvánnyal igazolja; a műszerekre és tudományos eszközökre, a varrógépekre, a nagyobb gazdasági gépekre és a villamos erő átviteli és általános világító és telefon berendezésekre. A törvény 2. §-ában kivétel tétetvén az irodalmi és művészeti termékekre, ezek megrendelése csak anyiban van korlátozva, a mennyiben az 1848. XVIII. t.-c. 45. §-a értelmében az ugynevezett házaló vagy zugkönyvárulók az illető hatóság rendőri felügyelete alatt állnak, a mely e felügyeleti hatáskörben megfelelő korlátozást is tehet. Ezt nem tekintve tehát az irodalmi és művészeti termékek megrendelésének, gyűjtésének teljesen szabad, s minthogy e törvényes kivétellel a közműveltség terjesztése érdekében történt, az iparhatóságok tartózkodjanak még attól is, hogy az irodalmi és művészeti termékek fogalmát szorosan magyarázzák. Nem veendő ki nevezetesen e fogalom alól a művészeti termékek iparilag előállított utánzatai (metszetek, színnyomatok) sem. A rendelet szerint a kihágási ügyeket soron kívül kell tárgyalni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május 17-én (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház ülésén ma **Tallian Béla** alelnök elnökölt s tovább tárgyalták az összeférbetlenségi törvényjavaslatot.

Az ötödik szakasz negyedik pontjánál **Polónyi Géza** megjegyzése után **Feilitzsch Arthur** báró módosítást nyújtott be, hogy ez a pont kihagyassék és a nyolcadik ponthoz tételessék, hogy a kormány köteles a kötött szerződéseket harminc nap alatt a Háznak bejelenteni.

Justh Gyula a módosításnak ellene van.

Szell Kálmán miniszterelnök elfogadja a módosítást.

A módosítást a Ház is elfogadta.

A hetedik pontnál **Tisza István** gróf kérde, hogy a vicinális vasutak engedélyesei akkor is inkompatibilisak-e, ha a vasut felépül?

Szell Kálmán kijelenti, hogy az inkompatibilitás akkor megszűnik.

Az üzleti viszony megállapításánál **Polónyi Géza** a kilencedik pontot homályosnak tartja.

Szell Kálmán felvilágosítása után gróf **Tisza István** módosítást ad be, mely szerint a gazdasági és ipari cégekre ugyanolyan rendelkezések álljanak, mint a nem cégekre.

Rátkay László a módosítás kinyomatását kéri.

Szell Kálmán a méltányosságnál fogva a módosítást elfogadja. A kinyomatást ellenzi, mert felesleges.

Rátkay László nem tudja, minő **Tisza István** módosítása? Nem újabb álláspont-e?

Szell Kálmán kifejti, hogy a módosítás semmi esetre sem lényeges. Kéri annak elfogadását.

Tisza István ezután ismerteti erre vonatkozólag a szabadelvű pártban elmondott beszédét.

A Ház erre elveti **Rátkay** indítványát.

Szünet után **Justh Gyula** ellenző felszólalása után elfogadták **Tisza István** módosítását.

TÁVIRATOK.

— **Elhunyt főszertartásmester.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) **Hunyady Kálmán** gróf főszertartásmester ma Pozsonyban meghalt.

— **Acetilen robbanás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szegzárdon a „Szegszárd”-szállóban acetilen robbanás történt. A szálló összes ablakai összezuzódtak. A robbanás nagy riadalmat okozott a városban. **Haspel János vendéglős halálosan, a háziszolga súlyosan, egy tanuló, a főpincér, több vendég és zenész könnyebben megsebesültek.** A szerencsétlenséget a háziszolga okozta, a ki égő gyertyával ment a gázfejlesztő készülékhez.

— **A gólya tréfája.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Belgrádból távirják, hogy az orvosok újra megvizsgálták a királynét s konstatálták, hogy lebetegedése nem várható. Sajátságos esetről van szó, mely nem zárja ki, hogy a királyné a terhesség negyedik hónapjában van. Az orvosok ma elutaztak a szerb fővárosból.

KIR. TÁBLAI ÉRTESÍTŐ.

1901. évi május hó 13-án s köv. napjain elintéztett ügyek.

I. Polgári tanács.

Előadó: **Pilch Antal.**

- V. 759. Ifj. Muhr Mihály s n. — Sersinger Bálint s t. teherm. — hh.
797. Gróf Jankovich László — Szalay Imre s t. vagyongöz. insz. — hh.
830. Dr. Piszár Antal — Knoll József s n. 2000 kor. 1500 kr. — hh.

Előadó: **Tóthossy Béla.**

- V. 1162. Pokomándy Elek — Wollák Rezső panasz. — mv.
1180. Szabó Gyula — Kis Ferenc 1600 kor. — vu.
1201. Varga József — Özv. Varga Istvánné s t. szerződ. érv. és öröks. — hh.
1205. Macsvanin Blagó — Macsvanin Jócó s t. öröks. — hh.

Előadó: **Kaufmann Nándor.**

- V. 1114. Krausz László — Vb. Grünbaum R. csódtömög visszaköv. — hh.
1117. Berger Mór — Berger Károly 3000 kor. — hh.
1192. Schernshors Ferencné — Steindl Márton öröks. — hh.
1131. Dunaföldvári járási takptár — Borbély Lukács 528 kor. — rend.
1183. Fonsier pesti bizt. int. — Deutsbauer Sándor 76 k 70 fill. — hh.
III. 1125. Vuicsics Iván — Benkő Mór végreh. — mv
1233. Kann Armin — Dr. Fürst Győző s t. 4641 frt 03 kr. — mv.

Előadó: **Holics Gyula.**

- V. 1160. Özv. Saary Vincéné — Tomasy Gyula számadás. — rmv.
1178. Pintér János Tamás Anna válóper. — hh.
1179. Szabó Imre — Kulcsár Mária válóper. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: **Rökk Gyula.**

- V. 1241. Grünwald Salamon — Darócy Tamás 1387 frt 78 kr. — rmv.
III. 1232. Takács Lőrinc s n. — Szabó Márton s n. végr. — mv.

Előadó: **Graff Károly.**

- III. 1227. Dani János — Simon János s n. végr. — hh.
1242. Obendorf Henrik — Noll Ferenc tjug bek. — hh.
1243. Wolf Zsigmond — Lengai Cs. Cvetkó s t. zjog. — mv.
1251. Gut József s n. — Gut Ádám s n. tjug és szolg. jog. — mv.

Előadó: **Zsombokszky Ferenc.**

- V. 1191. Nagy Ferenc — Berkes Józsefné s t. törl. — hh.
III. 1139. Kisharsány község — Siklósi m. kir. kincstári uradalom felszól. — mv.
1203. Anna József s n. — Wolf Ignác végr. — hh.
1209. Ifj. Neumann Miksa — Tamás Adám végrh. — rmv.
1222. Székesfehérvári kölc. segélyegylet — Hirsch József végr. — vu.
1226. D. Deveseti Károly — Schönfeld Frigyes zjog törl. — rend.
1250. Weisz Gyula — Kovács Bene József végr. — hh.
1252. Joszt Jakab — Kramer József végr. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: **Bocz Alajos.**

- V. 664. Hufgart József lopás. — főt. kit.
669. Kocsonya János s t. lopás. — főt. kit.
674. Ambrus József s t. lopás. — főt. kit.

Előadó: **Nábráczky Lajos.**

- V. 650. Marschal János s t. közokir. ham. — főt. kit.
696. Radikovics Károly 7-rendbeli lopás. — főt. kit.

Előadó: **Varga Nagy István.**

- V. 680. Wegmann Lajosné suly. t. sért. — főt. kit.

Elintézésre kitiltzott ügyek.

Bejelentések 1901. évi május hó 20. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: **Pilch Antal.**

- V. 1044. Petros György s t. — Jakobenov Stipó s t. öröks.
1133. Tóth János — Kis Gere József szerződ. érvényt.
1134. Kis János s t. — ör. Geci János s t. öröks.

1240. M. államvasutak — Ráth Mátyás s n. kisaját.
1277. Dr. Székely Ede — Szent-Gál község 1362 korona.

Előadó: **Tóthossy Béla.**

- V. 816. Röder Vilmos s t. — Wagner Katalin 300 frt 1571 frt 26 kr.
953. Kis Lajos — Udvardy Irma szerződ. mszunt.
991. Wölfling József — Kleber Róza s t. törvényt. származás.
1070. Varga Julianna — Lukács Julianna törv. oszt. rész.
1224. Schlapp Jakab — Dr. Raics Lázár váltók kiad.
1275. Stern Károly — Pálfi József s t. számadás.

Előadó: **Kaufmann Nándor.**

- V. 1174. Mandl Adolf — Radó Pál 2250 kor.
1175. Polgár Armin — Radó Pál 825 kor. 05 fill.
1238. Fillinger József — Ettoso Armani 1549 kor. 68 fill.
1329. Szigeti A. — Fischer Jakab csódnvit.
1248. Balics Pávó s t. — Palics Jócó ing. birt.
1278. Friedländer Márkus — Lövenfeld Mór 1000 korona.
1279. Grün Zsigmond utóda Kempfner Lipót — Miller József 592 kor. 50 fill.

Előadó: **Holics Gyula.**

- V. 1177. Vadász Anna — Vadász József vagyon köz. mszunt.
1239. Kappenberger Margit — Schlapp Miklós válóper
1247. Greiner Netti — Fleischer Hevesi Pál »
1264. Deutsch Ignác — Beck Tinka »
1266. Róvész Imre — Hoza Mária »
1267. Horling Matild — Simon Lajos »
1268. Beretity Mihály — Kovács Teréz »
1301. Valentin Mihály — Schaubert Erzsébet »
1332. Kiss János — Bocsecs Zsófi »
1334. Bölcsföldy Sándor — Pap Erzsébet »

II. Polgári tanács.

Előadó: **Rökk Gyula.**

- V. 1276. Grün Bernát — Dr. Toldi Béla 1566 kor. 20 fillér.
1289. Gulyás Mártonné — Gulyás Márton szerződ. érvényt.
1309. Vincelic Tamás — Pintarics József s n. » érvényt.
III. 1282. Muraközi takptár — Gresz Alajosné végreh.
1283. Petersz József — özv. Mesics János »
1310. Petlánovics János — özv. Beke Ferencné »

Előadó: **Graff Károly.**

- III. 1281. Schneider Anna — Schneider Manó zjog.
1294. Rásky János — Nikolics Constantin végr.
1336. » — » » »
1295. Puskás Zsófi — Puskás János s n. tjug.
1304. Borosits Lajos — ifju Borosits János tjug.
1305. Bók Emma s t. — Péter Mihály s t. tjug.
1308. kisk Hirt Magdolna — Hirt Nándor perfelj.
1314. Palinovec község tkv. kiig.
1337. Balázs Sándorné s t. — Steiner Adolfné s t. zjog.

Előadó: **Zsombokszky Ferenc.**

- III. 1272. Lakics és Balla cég — Staub Márton végreh.
1280. Dr. Nick Alajos s t. — Memmel József végreh.
1306. Magyar János — Magyar Florián s t. végreh.
1307. » — » — »
1311. Ujvári Ferenc — » — »
1312. Vlah Verona — Novaszek Jakab »
1313. Zerna József — Kantresz Lénárdné »
1315. Muraközi tkptár — Ivanovics Iván s t. »
1317. Döre János — özv. Balázs Máténé szolg. jog törl.
1318. Dr. Troll Ferenc — Gorász Máté végr.
1335. Zsirmon János s t. — Sziebert Nándor végr.

Büntető tanács.

Előadó: **Bocz Alajos.**

- V. 656. Gasparcsek Istvánné s t. lopás.

Előadó: **Cziglányi Béla.**

- V. 666. Szetecsko János suly. t. sért.
671. Csók János halált ok. suly. t. sért.
672. Sabján János suly. t. sért.
678. Plander József s t. lopás.

Előadó: **Nábráczky Lajos.**

- V. 652. Gottlieb Jakab csalárd buk.
698. Horváth János lopás.

Előadó: **Varga Nagy István.**

- V. 707. Paizó Ferenc gond. ok. emberölés.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SHAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

Nyílt-tér.

**Köszönet-nyilvánítás.**

Mindazok, kik a felejthetetlen édes jó anya, nagynya, napa, illetve rokon

özv. Oertel Jánosné

szül. Csornay Klárának

elhunyta alkalmával részvét nyilvánítás, koszorúk küldése és a temetésen való megjelenés által mérhetetlen fájdalomunkon enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is halás köszönetünket.

Pécs, 1901. május hó 17-én.

A gyászoló család.

KIS HIRDETÉSEK.

Özv. Kovátsits Antalné

szijgyártó-üzlete PÉCSETT, Irgalmasok bazárja. Ajánlja dusan felszerelt raktárát lószerszám, nyereg, pénzerszény, utibőrönd és sétatobokban.

Gipsz József kötéláru üzletében, belv. ország-ut 47.

kapható legjobb és legolcsóbb szállókötözőzsineg

kilója 32 kr., úgy ablak-tisztításhoz való kender-övet raktáron tartok.

Hirdetések.**Tőzsde-megnyitás!**

Vagyok bátor a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy Pécssett, Kossuth Lajos-utca 14. sz. alatt (Hétfedelem vendéglő mellett)

tőzsdét

nyitottam. A n. é. közönség becses pártfogását kéri

özv. Oertel Gusztávné.

Ügyes

derék- és aljvarrónők

azonnal felvétetnek jó fizetés mellett.

Cim a kiadóhivatalban.

1345. sz.
1901. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A pécsváradi királyi járásbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Baranya-megye árvaszeke végrehajtatónak Kardos Ernő végrehajtást szenvedő elleni 222 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsváradi kir. járásbiróság területén Véménd község határában levő a véményi 230. sz. betétben felvett s az 1881: 60. t. cz. 156. §-a alapján egészben elárverezendő s Kratky Ernő és neje szül. Freytag Berta nevéen álló 4840 hrsz ingatlanra 27 korona; a szintén egészben elárverezendő 4402/186 hrsz. ingatlanra 94 korona; a 4839. hrsz. alatt felvett ingatlanból Kratky Ernő felerészbeni jutalékára 644 korona becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi május hó 24. napján d. e. 10 órákor Véménd községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 21-én 3333. szám a. kelt igazs. ügy. m. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy neki az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsváradon, 1901. évi március hó 11. napján a kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.

Schill,

kir. jbiró.

5697. sz

Tkvi 1901.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Vidákovics Mari végrehajtatónak Kamanczi József végrehajtást szenvedő elleni 120 korona tőke követelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbiróság területén levő Keszű község határában fekvő s a keszűi 44. sz. betétben felvett I. 1—4. soroz ingatlanra a végreh. törvény 156. § a alkalmazásával egészben 784 korona; ugyanott II. 1—2. alatt felvett ingatlanok Kamanczi Józsefet illető felére 288 korona becsárban Marton József (pajtó) keszűi lakos utóajánlata folytán az 1881: 60. t. cz. 187. §-a alapján az újabb árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1901. évi június hó 21. napján d. e. 10 órákor Keszű község bírói házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak, de az I. alatti jószágtestnek 550 koronát s a II. alatti jószágtest tele 33 koronát meghaladó áron.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 78 kor. 40 fillért, illetve 28 kor 80 fillért készpénzben, avagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rend §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezeihez letenni avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécssett, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál 1901. évi május hó 6. napján.

Kerese,

kir. törv. bíró.

Csoda olcsóság a
Béka-boltban.

Irgalmasok-utca 10.

Mindenki

meggyőződést

szerezhet, hogy

Klein Sándornál
Pécs, Széchenyi-tér 7.

van a legolcsóbb, legjobb

férfi és gyermek-

RUHA

beszerzési forrás.

Rendkívüli **olcsó árak mellett** minden ruhadarab kitűnő minőségű szövetből, tartósan és izlésesen van elkészítve.

Midőn még t. vevőim figyelmét azon kedvezményre is felhivom, hogy javítások és ruhák vasalását díjazás nélkül elvállalom, vagyok kitűnő tisztelettel

Klein Sándor.



Legjobb készítményű

butorok

legolcsóbban vásárolhatók

FEHÉR BÉLA

butor-raktárában

Pécssett, Apáczá-utca 2. sz. a.

(a Takarékpénztári új palotában.)

Külön osztály kárpitos butorokra.